

El folk-rock pitiús

Projecte Mut presenta 'Corda i poal' aquest dijous a Barcelona

El grup eivissenc **Projecte Mut** presenta demà dijous 18 d'octubre a la sala Luz de Gas de Barcelona el seu segon disc, *Corda i poal* (Duradisc, 2011). Jove poesia eivissinca, folk-rock vigorós i instruments elàstics al costat de les castanyoles o la flauta defineixen aquest original àlbum. A Enderrock.cat hem sortejat cinc entrades dobles per al concert!

Jèssica F.E., Esther R. R., Aidà A. S., Ivan J. J. i Joan P.V. s'emporten les cinc entrades dobles que hem sortejat a Enderrock.cat. Parlem de **Projecte Mut** amb una de les dues meitats del grup, Joan Barbé.

Per què definiu la vostra música com a 'folk dels quatre vents'?

JOAN BARBÉ: Perquè és música que ve dels quatre punts cardinals. Consideram que són influències de tot arreu: hi ha peces d'aires més arabs, altres de més mediterrànies, més llatines, més celtes... La norma en aquest grup és que no hi ha normes. No ens volem obsessionar a tenir un estil característic.

Hi ha una cosa però que us caracteritza força, i és l'adaptació de joves poetes eivissencs.

J.B: Tant al primer disc, *Poèsica*, com en aquest segon, hi ha adaptacions de poetes eivissencs i també de Formentera. Això va començar quan el meu company de grup, **David Serra**, va adaptar un text del seu amic Pau Sabadell. Ens va semblar molt interessant i ja no hem parat de treballar-hi. Ens agrada molt.

Com adapteu els poemes al format de folk-rock?

J.B: En **David** és qui tria els textos i fa una base musical. Després jo m'encarrego un poc més dels arranjaments. Sí que és cert que hi ha textos més complicats, davant els quals tens moltes maneres de musicar-los, però sempre acabem amb el nostre estil variat. Anem picant de diverses tines, però sempre acaba força unificat. La manera de cantar d'en **David** també ajuda a unificar-ho tot.

***Corda i poal* està dedicat al teu oncle, Toniet Barbé, que va morir just abans de la gravació del disc.**

J.B: Era un músic i tot un personatge, en el millor sentit de la paraula; un dels últims hippies que quedaven a Eivissa. Li devem molt. Al seu estudi han nascut i crescut grups i músics, entre els quals **Statuas de Sal**. Al disc he tocat molts dels seus instruments. *Corda i poal* era una expressió que ell deia molt. És a més una expressió molt pròpia de Sant Gertrudis, el seu poble. 'Corda i poal' vindria a ser com 'cul i merda', inseparables. A partir d'aquesta frase i idea bàsica surt tot el món del disc: el grup són bàsicament dos, lliguem tradició i coses més modernes... i també és la idea de les il·lustracions que ens ha fet l'artista **Víctor Escandell** per al disc, amb tot de parelles: la corda i el poal, el pirata i el lloro, la caputxeta i el llop...